

Ayrılık

— çiftci baba · 07 Mart 2016

AYRILIK

Ayrılık düşünce derdine daldı
Adımı zikredip anıyordu de
Ben buraya göçtüm, o orda kaldı
Gurbete küfredip kınıyordu de

Gözüme damlayan yaşı takıldı
Yüzü kara bulut bağı söküldü
Bıraktığım anda yere yıkıldı
Sevda etrafında dönüyordu de

Kader azat etse bahtı boşamaz
Köyden firar etse dağı aşamaz
Bu dert ile bence fazla yaşamaz
Özlem içten içe kanıyordu de

Belli, hasret ile ilk buluştuğu
Efkârın kabına zor doluştugu
Ne ısmarı belli, ne konuştuğu
Feryadı sukuta banıyordu de

Baktı sönük sönük nazlı halıma
Bir hece düşmedi tutuk dilime
Demek kurban etti ömrü yoluma
Aşkını nefesimden tanıyordu de

Çiftci baba derim ondan adına
Kara toprak koşmuş son imdadına
Bilmem ne yazmalı şimdi yadına
Yavaşça mezara konuyordu de.

Ahmet Çiftci 06-03-2016